

عنوان مقاله:

رابطه بین روابط ابژه و گناه بین فردی در اختلالات مرتبط با مصرف مواد مخدر و محرک

محل انتشار:

نخستین کنگره بین المللی جامع روانشناسی ایران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

مهشید یوسف زاده چابک - استادیار و هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تنکابن

کامران یثربی - استادیار و هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تنکابن

خلاصه مقاله:

هدف از این مطالعه بررسی رابطه بین روابط ابژه با احساس گناه بین فردی در معتادان به مواد محرک و مخدرمراکز ترک اعتیاد استان گیلان بود. تعداد 150 معتاد در حال ترک مراکز ترک اعتیاد استان گیلان به روش نمونه گیری هدفمند انتخاب شدند و با دو پرسشنامه روابط ابژه بل (1995) و پرسشنامه احساس گناه بین فردی اکانر (1997) مورد ارزیابی قرار گرفتند. برای تحلیل داده ها از روش تحلیل رگرسیون چندگانه گام به گام و ضریب همبستگی پیرسون استفاده شد. همبستگی مولفه های روابط ابژه، خودمحروری، بی کفایتی اجتماعی، بیگانگی، دل بستگی نایمن با احساس گناه بین فردی به ترتیب: $(r=0/172)$ ، $(r=0/158)$ ، $(r=0/254)$ و $(r=0/382)$ بود. یافته ها نشان داد بین تمام مولفه های روابط ابژه با احساس گناه بین فردی ارتباط مثبت و معناداری وجود دارد و تمام مولفه های روابط ابژه (خودمحروری، بی کفایتی اجتماعی، بیگانگی، دل بستگی نایمن) پیش بینی کننده احساس گناه بین فردی هستند $(p<0/05)$. این مطالعه نشان داد آسیب شناسی روابط ابژه و گناه بین فردی در معتادان به مواد مخدر و محرک و تبیین ارتباط بین این دو عامل، می تواند راه گشای شناخت بهتر پدیده اعتیاد و تدوین راهبرد های کارآمدتر درمان آن باشد.

کلمات کلیدی:

اعتیاد، روابط ابژه، گناه بین فردی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/475119>

